

Szubin ^[1]

Wysłane przez admin w ndz., 2016-04-10 22:40

Opis:

Miasto położone na południowy zachód od Bydgoszczy, zamieszkałe przez dziewięć tysięcy mieszkańców. Badania archeologiczne dowiodły istnienia grodu już pod koniec XII wieku. Średniowieczne dokumenty wymieniają je po raz pierwszy w 1365 r. jako własność Sędziwoja Pałuki, najwybitniejszego przedstawiciela swojego rodu w historii. Przywilej lokacyjny uzyskał Szubin przed 1458 r., możliwe że z nadania Sędziwoja w drugiej połowie XIV wieku; w 1780 r. założono natomiast nowe miasto na północny zachód od starego. W 1818 r. utworzono powiat szubiński, który przetrwał do 1975 r. Podczas powstania wielkopolskiego miejsce krwawych walk z Niemcami. Podczas II wojny światowej w mieście znajdował się wielonarodowościowy obóz jeniecki.

Do naszych czasów zachował się czytelny podział urbanistyczny miasta na stare i nowe. Mimo, że Szubin był jednym z najmniejszych miast wielkopolskich, powstał tu murowany późnogotycki kościół parafialny św. Marcina, wzniesiony w drugiej połowie XIV wieku. Znajduje się on w południowo-wschodnim narożniku rynku starego miasta, w sąsiedztwie rzeki Gąsawki. Wzniósł go prawdopodobnie ten sam warsztat budowlany, którego dziełem był zamek rodu Pałuków. Jest to budowla jednonawowa z wielobocznym zamkniętym prezbiterium. Na przełomie XVI i XVII wieku dobudowano do niego Kaplicę Jagiellońską. Po pożarze, który zniszczył część świątyni w 1840 r., odbudowano ją dwa lata później, a w 1862 r. nadbudowano wieżę. Wystrój wnętrza powstał w znacznej mierze w XX wieku, z licznymi elementami z XVII i XVIII wieku ocalałymi z pożaru, w tym otoczony czcią obraz Matki Boskiej, zwanej Panią Szubińską, powstały w XVI wieku. Po przeciwnej stronie rzeki znajdują się skromne ruiny gotyckiego zamku z XIV wieku, wzniesionego przez Sędziwoja Pałukę. Budowla często zmieniała właścicieli, a w XIX wieku została zdewastowana i częściowo rozebrana. W 1932 r. uznano ją za zabytek.

W centrum Szubina stoi wzniesiony w 1904 r. neogotycki kościół parafialny św. Andrzeja Boboli. Świątynię zbudowano dla gminy ewangelickiej na miejscu poprzedniej z końca XVIII wieku. W północnej części miasta znajduje się drewniany kościół cmentarny św. Małgorzaty z 1748 r., zbudowany na miejscu poprzedniego z XVII wieku, a ufundowany przez Weronikę Mycielską z Konarzewskich, o wystroju barokowo-rokokowym. Ponadto w Szubinie zachowała się zwarta zabudowa centrum z XIX i połowy XX wieku.

Współrzędne geograficzne:

adres strony: <https://kujawsko-pomorskie.travel/pl/szubin>

Odnosiniki

[1] <https://kujawsko-pomorskie.travel/pl/szubin>